

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Triết học Vô Vi

CHƯƠNG 2 VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Vận Trời ngày 29 tháng 07 năm 2005

Đạo Tây Thiên Trúc nghe; Đức Phật Quán Thế Âm thuyết pháp

Thơ rằng; Hỏi truyền Tâm Ấn Thành Đạo và

Xuất Hồn Dẫn Lễ Phật

**Giúp cho Cô Bác, dẫn lễ Ngài
Con đây phải xuống, bút trình thể nhân
Tu hành cần nhớ, cần phân
Giải thông thiện ác, niệm trì, hướng vô**

Thành Lợi nói: Thưa Ân Sư hôm nay là ngày lành tháng tốt, thiên hạ ai ai cũng vui mừng. Mọi người biết tận hưởng những gì của khoa học làm ra. Nên ngày ngày, con người sướng nhiều hơn, so với ngày xưa. Không hiểu sao, cứ sự gì, người đời văn minh học hỏi rất nhiều, khoa học tiến rất nhanh mà người ta, sao vẫn còn khổ và loạn động.

Không lẽ, vì học nhiều, biết nhiều, hiểu nhiều, thành ra tham lam, lòng sanh động; Nên khổ và sanh ra loạn. Con nghĩ như vậy, không biết có đúng không xin Ân Sư điểm hoá.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Ha ha! Con nói, người đời học nhiều, biết nhiều mà khổ và loạn động, mà khổ là chỗ nào khổ, và loạn động ra sao?. Con mau cắt nghĩa cho người đời biết, tại làm sao người đời loạn động. Chứ con nói, mà con không chứng, người đời họ không tin là con nói đúng.

Thành Lợi nói: Thưa Ân Sư, con sợ nói ra thì cái giọng nhà quê của con, nó không được thanh nhẹ. Vả lại, sự ăn nói của con cũng không khéo léo, khiến người ta ngộ nhận. Thế nên, con nói đại là vậy. Giúp cái loạn thần này không được yên ổn, thì cũng giúp cái loạn thần kia bớt dấy động.

Vì thiên hạ, giờ này thần trí để đầu đầu, khổ quá nhiều, thân hình thì bệnh hoạn, sức khoẻ lại suy đồi. Mà cái nói đại của con, cũng là cái lý ngắn gọn mộc mạc của người

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

---

nhà quê như con, không chừng kết quả nhanh hơn hay là nói văn từ kiểu cọ. Con nghĩ như vậy, không biết có đúng không xin Ân Sư chỉ giáo.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Được rồi trò ngoan, con nghĩ sao, thì con nói vậy, cái đó là rất tốt và cũng là cốt yếu của Đạo Gia.

Con người của Đạo Gia, là nên nói thành thật. Đạo Gia có nghĩa là người tu tại Gia mà chuyên nghiệp, rồi thì kêu bằng Đạo Gia. Mà mang danh là Đạo Gia thì phải nói sự thật, mà sự thật thì phải bị dùi mài.

Nếu sự thật, mà không phải bị dùi mài, thì làm sao sáng tỏ. Vàng mà không bị lửa đốt, thì biết đâu là vàng thật. Thế nên con đừng ngại gì mưa gió. Mưa gió sẽ làm tăng thêm vẻ đẹp hùng vĩ của Trời và Đất đó con. Mau chuẩn bị Thuyền Hoa, Thầy trò ta hôm nay sẽ dạo Tây Thiên Trúc nghe Đức Phật Quán Thế Âm thuyết pháp.

Thành Lợi nói: Đa tạ Ân Sư, đã chỉ giáo lời di diệu trên. Khi được nghe thanh âm của Ân Sư truyền dạy, thì con cảm thấy đã quán thông, Thuyền Hoa (thuyền Bát Nhã) đã chuẩn bị xong, xin Ân Sư dời bước.

Hai Thầy trò Thành Lợi ở trên Thuyền Hoa, bay đi vun vút, thoáng một sát na, mà Thành Lợi nhìn về Thiên Gia Môn của mình, chỉ còn chìm vào trong mây trắng. Thành phố của đèn màu, không còn nữa. Mà trước mặt Thành Lợi giờ này, là một rừng trúc xanh tươi, chung quanh suối reo trong mát, cảnh vật nên thơ, chim rừng ca hát, hoa màu lộng lẫy, gió xuân tràn ngập, khiến lòng mình say đắm với cảnh sắc của Tây Thiên.

Thanh âm sống động, cảnh vật thanh tao, tạo ra một điệu nhạc vi vu trầm bổng của cõi Tây Thiên. Trong không khí tràn đầy hạnh phúc vui tươi, tâm hồn giao cảm với điệu nhạc Thiên Cung, khiến Thành Lợi đắm chìm trong hạnh phúc vô biên của cõi Thiên Đàng mà âm thanh của Thành Lợi không thể cất lên thành lời.

Đã đến Tây Thiên Trúc, hai Thầy trò Thành Lợi ra mắt đảnh lễ Đức Phật Quán Thế Âm. Kế đó thì Phật sống Vĩ Kiên, bảo đồ đệ là Thành Lợi ra mắt và chúc tụng Đức Ngài Quán Thế Âm và xin Đức Ngài ban cho ân điển. Đa tạ Ân Sư.

Thành Lợi nói: Thưa Đức Phật Ngài, con là Thành Lợi đệ tử; Vô Vi hôm nay cũng nhờ sự dạy dỗ và thương tình của Ân Sư, mà con có dịp đến diện kiến cùng Đức Ngài, con rất là cảm động và không biết nói sao, với tấm lòng thành kính của con, đã ngưỡng mộ đức hạnh của Ngài từ lâu. Con không biết nói sao, với tấm lòng thành thật con xin kính chúc Đức Phật Ngài an khang bất diệt, ngàn đời mãi mãi sáng ngời. Thương chúng con và ân điển, lượng từ bi, dẫn dắt cho chúng con tìm về nơi Tây Phương Cực Lạc. Để chúng con mau thoát khỏi cảnh trầm luân của thế sự. Xin đa tạ ân Đức Phật Ngài.

Đức Phật Quán Thế Âm nói: Hôm nay, cũng là dịp tốt, Thành Lợi có lòng thành và đến nơi này, cầu xin. Ta cũng lấy lòng mừng, hân hoan mà chào đón Thành Lợi. Được

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

---

nghe qua những lời thân tình đó, khiến cho Ta cũng bùi ngùi mà thương tiếc cho chúng sanh.

Vì chúng sanh, ai ai cũng khổ, ai ai cũng muốn mau mau trở về cõi Tây Phương. Nên ngày ngày, cầu xin vớt lạy, làm sao cho mình thoát khỏi cảnh Ta Bà mà trở về cõi Tây Phương Cực Lạc. Những gì chúng sanh gọi, những gì chúng sanh cầu, Ta đều nghe hết.

Thế nên Ta vận dụng đủ phương tiện mà giáo hoá chúng sanh, dẫn dắt chúng sanh, làm thế nào để thoát ra cõi ngục tù của Trần Thế. Khi nào mà chúng sanh thấy khổ, khổ, khổ mà không tìm ra được lối thoát, thì lúc đó có Ta sẽ xuất hiện, mà cứu giúp chúng sanh mau thoát khổ.

Thành Lợi nói: Thưa Đức Phật Ngài, tại sao chúng sanh thấy khổ, khổ, khổ thì Đức Ngài mới xuất hiện?

Sao Đức Ngài không xuất hiện trước, cho chúng sanh bớt khổ mà phải chờ khổ, khổ, khổ Ngài mới xuất hiện. Thật tình, con chưa mình định được lời này, xin Đức Ngài chiếu cố một lần nữa, mà giảng giải cho chúng sanh và con được biết thêm. Đa tạ Đức Phật Ngài.

Đức Phật nói: Ta cũng không ngần ngại gì mà nói ra. Trước đây, Ta đã dùng tất cả những phương tiện nào trên thế gian mà chúng sanh thích, chúng sanh cần, thì Ta ẩn hiện trong đó mà chỉ dẫn chúng sanh. Nhưng mà chúng sanh nào có hay, Ta dùng thần lực mà hoá độ chúng sanh.

Cái thần lực của Ta, chuyển vào trong nội thức, là trong lúc chúng sanh muốn cầu chúng.

Khi chúng sanh chúng được điều gì lành của Ta ban mà từ đó nên thực hành theo ước nguyện của mình đã gieo, thì là hết khổ.

Nhưng mà, hết khổ rồi thì chúng sanh lại tái phạm. Tái phạm rồi, không biết phải làm sao, cứ kêu Ta cứu, Ta cũng không biết làm phương cách nào, để cứu giải chúng sanh thêm một lần nữa.

Nếu Ta, ra tay cứu nữa thì chúng sanh sẽ hết nạn, hết nạn rồi thì chúng nào tật nấy, cũng sẽ tái phạm hoài hoài. Thế nên cầu hoài, mà hiện giờ không Thấy Ta xuất hiện, cầu hoài mà cũng vẫn còn nằm trong cõi Ta Bà khổ đau.

Thế nên, ngày nay Thành Lợi đến đây cầu Ta. Ta sẽ ân điển thêm lần nữa cho chúng sanh nào, mau thức tánh tu hành mà thoát ra, cõi Ta Bà cho sớm.

Người đời, vì ham mê, bạc tiền, tửu sắc mà khổ, khổ một lần chưa tổn kinh, kêu gọi Ta cứu nạn, Ta cứu xong rồi lại tái phạm, rồi cũng ham mê tiền tình danh lợi, khổ thêm một lần nữa, kêu Ta giải nạn. Ta giải xong rồi cũng chưa tổn, rồi tái phạm lại tiền tình nữa, khổ thêm một lần nữa là ba lần khổ cũng chưa tổn.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Ta không biết, nói gì thêm với chúng sanh và cứu làm sao đây. Thôi thì Ta, cũng phải chiều theo để cho chúng sanh muốn làm cái gì tùy ý, chừng nào khổ, khổ, khổ, tìm đến Ta, thì Ta sẽ cứu khổ.

Thế nên kỳ này chúng sanh phải tự tu, tự hành, tự hiểu, thì sẽ có kết quả nhiều hơn, chứ đừng có cầu xin. **Khi mà chúng sanh biết tự tu mà không cầu, thì lúc đó Ta mới xuất hiện**, mà dẫn dắt chúng sanh ra khỏi Ta Bà. Lúc đó, thì người đời mới chịu nghe lời của Phật Pháp.

Phật Pháp không có ép ai theo Phật, nên có người nghe, người không nghe. Phật Pháp để tự do, cho mình lựa chọn.

Nếu mình lựa đúng rồi, thì phải nhất tâm hành theo. Bởi vì, Pháp nào cũng là Pháp của Phật. Tám vạn bốn ngàn Pháp môn, học Pháp nào cũng đúng hết. Tại mình không chịu hành Pháp đúng đắn, mà giải toả nội tâm. **Nội tâm mà giải toả được rồi, thì thấy Ta ở một bên chúng sanh, chứ Ta có ở đâu xa.**

Thành Lợi nói: Thưa Đức Ngài, vừa rồi Đức Ngài nói nội tâm được giải toả là có Đức Ngài một bên. Vậy xin Đức Ngài ban thêm hồng ân, cho chúng con rõ thêm sự tình, **tại sao Đức Ngài theo sát một bên, mà chúng sanh không hay không biết**, xin đa tạ Đức Ngài.

Đức Phật nói: Người đời đã cầu xin kêu gọi Ta, khắp mọi nơi, Ta đều nghe và thấy. Khi kêu, là Ta đã ứng ngay, mà chúng sanh nào có hay. Chẳng hạn khi con bệnh, con đói, con cầu xin Ta.

Trong cái lúc đó, thì Ta đến một bên, sát một bên, giúp cho con hết bệnh, hết đói, hết khát, hết nghèo. Con nào đâu có hay, Ta thị hiện. '

Đến một lúc nào, con giàu có, con hết nghèo, con hết bệnh hoạn, thì con lại không thấy Ta. Vì sao! Được của rồi, thì con không thấy Ta, vì cái lợi trước mắt mà nó che con, thì làm sao con thấy Ta.

Con kêu Ta hằng ngày, hằng đêm, mà tông tích Ta xa với vợ. Nhưng mà Ta, vẫn thường hiện hữu trước mặt con hằng ngày, hằng đêm. Và Ta, cũng đã từng nhỏ lệ khi thấy con kêu gào khóc lóc van xin. Ta không biết nói sao, chỉ ngậm ngùi nhỏ lệ.

Nói tới đây, thì Đức Phật Quán Thế Âm nhìn xa xa, mà nức nở nghẹn ngào, lệ chảy muôn chiều, khóc cho chúng sanh đau khổ.

Thành Lợi nói: Thưa Đức Phật Ngài, tại sao Ngài khóc?. Con không hiểu cơ chi, xin Ngài chỉ dạy.

Đức Phật nói: Ta khóc đây, là khóc cho Ta, Ta chỉ lấy nước mắt này mà cứu độ chúng sanh, khi chúng sanh cần Ta, giúp đỡ. **Vì chúng sanh là hiện thân của Ta**, khi nào chúng sanh khổ là Ta khổ, khi nào chúng sanh khóc là Ta khóc, khi nào chúng sanh sướng là Ta mừng.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Thành Lợi nói: Thưa Đức Phật, vậy chứ biết đến bao giờ Đức Ngài mới mừng và thấy chúng sanh sướng, xin Đức Phật Ngài giảng giải thêm, đa tạ Đức Ngài.

Đức Phật nói: Con nói rất hay. Khi mà chúng sanh sướng, thì chúng sanh phải trải qua con đường khổ. Nếu không có khổ, thì làm sao người ta có xe hơi, nếu không có khổ thì **làm sao người ta có máy bay.**

Thế nên giữa thời đại tinh vi này, mà người ta vẫn khổ. Khổ để tìm một cái gì siêu diệu hơn, khổ để tìm một cái gì cao cả hơn, khổ để tìm một cái gì vĩnh cửu hơn, khổ để tìm một cái gì, vĩ đại hơn và khổ để tìm một cái gì minh triết hơn.

Phải học qua cái khổ, khổ, khổ thì mới đi tới cái sướng. Ông nhà giàu nào, mà trước đây không khổ, ông tiến sĩ nào mà trước đây không cực. Thế nên, cái định luật muốn sướng thì phải chấp nhận khổ, khổ và thật khổ. Đức Phật Thích Ca, Đức Chúa Giê Su, ai mà không khổ. Thiên hạ, ai ai cũng khổ, khổ, khổ. Khổ là đi cùng đường với Đức Phật đó con.

Thành Lợi nói: Thưa Đức Phật Ngài dạy, tại sao khổ, khổ, khổ, là đi chung đường với Đức Chúa và Đức Phật Thích Ca, xin Đức Phật Ngài chỉ giáo cho chúng con được rõ ràng thêm, xin đa tạ Đức Phật Ngài.

Đức Phật nói: **Hiện tại như bây giờ, chúng sanh đâu có khổ,** mà chúng sanh than rằng khổ. Tại gì chúng sanh trông vào cái khổ, nên chúng sanh thấy khổ. Khổ là gì, chúng sanh tham lam quá, thành ra loạn động. Loạn động rồi sanh ra thần trí bất an. Bất an là tâm và thân lãnh khổ. Mà người ta, còn gọi là bất an hay là bất minh.

Bất minh là đi tới chỗ loạn động. Lúc đó tâm và thân hay là thần kinh và thân xác nguy khốn vô cùng, bệnh tình dây dưa, gần kề cái chết mà không chết, rồi thấy mình khổ. Khổ vì nghèo, khổ vì giàu, khổ vì con, khổ vì vợ, khổ vì chồng, khổ vì bệnh, khổ vì chết, khổ vì thiên tai v.v.

Tới chừng chúng sanh thấy khổ, khổ, khổ quá rồi. Mới tìm ra con đường của Phật đi, khi mà chúng sanh cùng đi, chung đường với Phật, thì cái khổ sẽ lần lần giải toả, thì mới thấy hết khổ, hết loạn.

Tới đây, thì mới giải toả cái sự bất minh, tầm tối của mình là phải hành đạo, hành thiện. Hết khổ, hết loạn rồi, thì sẽ được bình yên thì sẽ thấy ánh sáng mà thấy tâm hồn của mình cũng giống như **Phật và cũng giống như Chúa.** Thì thấy Chúa, Phật và Ta, hằng hữu sát ở một bên chúng sanh.

Thành Lợi nói: Dạ thưa Đức Phật Ngài, **muốn thấy được Đức Chúa, Đức Phật Thích Ca, Đức Phật Ngài, và những Đức Phật khác để đảnh lễ thì phải làm sao?**

Vì hiện tại, ai ai cũng muốn thấy các Ngài, để đảnh lễ. Chúng sanh nào cũng ao ước điều này, nhiều hơn là thấy cái khác, xin Đức Ngài chỉ dạy, đa tạ Đức Phật Ngài.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Đức Phật nói: Này Thành Lợi, con theo Ân Sư học đạo đã nhiều năm, con đã thấy những vị Phật nào và như thế nào rồi? Con nói cho Ta nghe.

Thành Lợi nói: Đa tạ Đức Ngài, Đức Ngài hỏi con xin nói.

Dạ thưa, từ ngày con theo gót hài Ân Sư học đạo. Con chỉ tu thôi, chứ con không có, cầu mong là cho con thấy cái này, cho con thấy cái kia. Vả lại, con cũng không có thích thấy, hay muốn thấy các Vị Phật. Mà nhiều người tu, họ muốn thấy các Vị Phật. **Mà chính cái, con không muốn, con không thích thấy, các vị Phật hay Chúa, thì tự nhiên con thấy các vị Phật và Chúa, hết trơn.**

Đức Phật nói: Này Thành Lợi, con làm sao, và cách thức nào, con thấy các Vị Phật ấy? Con nói cho Ta nghe và người đời biết. Chứ con không được dấu diếm.

Thành Lợi nói: Dạ thưa Đức Phật Ngài, con xin thưa. Con tu theo Vô Vi rồi, con chỉ ngậm miệng lại mà hành những điều gì Đức Phật nói, con hành những điều gì Đức Chúa Ngài nói, con hành những điều gì Đức Phật Thích Ca nói, thì tự nhiên con thấy nhiều vị Phật và Chúa, ở trong con.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Này Thành Lợi, vì thời giờ có hạn. Thầy trò ta, mau bái tạ ân sâu của Đức Phật Ngài đã chỉ dẫn. Xin hẹn lại lần sau, nếu được phép Thầy trò mình đến cầu xin. Hai thầy trò bái tạ, Đức Phật Quán Thế Âm và cõi Thuyền Bát Nhã về nhơn gian. Trên đường về Phật sống Vĩ Kiên có dạy, sau khi con trở về Thiền Gia Môn, con nên ghi chép lại lời trên, cho người đời được biết.

Thành Lợi nói: Con xin đa tạ Ân Sư chỉ dạy, con nguyện sẽ cố gắng hết mình và Thành Lợi diễn tả bài thơ đạo Tây Thiên Trúc như sau.

ĐẠO CỐI TÂY THIÊN

Tây Thiên cảnh giới thoát phàm
Có rừng thanh trúc một màu xanh tươi
Chung quanh chim hát vang rền
Bốn mùa hoa nở muôn màu đẹp xinh

Xa xa có suối Ngân Tuyền
Có dòng nước chảy dịu hiền nên thơ
Đá vàng chông chất hai bên
Dưới là cát bạc toả màu trắng trong

Phát ra ánh sáng tuyệt vời
Lân lân thanh nhẹ cõi lòng tái tê
Đê mê bên cảnh lạ lùng
Tây Thiên cấu trúc một màu huyền vi

Quan Âm Hiền Mẫu diệu kỳ
Tay cầm dương liễu tẩy trần chúng sanh

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Cam lồ Ngài rưới bao quanh
Cho nhơn gian khỏi lằm than chốn trần

Chốn trần vất vả đói no
Mau tầm Pháp Lý mà về Vô Vi
Tây phương Ngài vẫn đợi chờ
Mong cho bá tánh tự tầm đường chơn

Trở về Phật Pháp thiệt, hơn
Thiên Đàng Cực Lạc Quán Âm dẫn đường
Có Ta trong chốn Ta Bà
Dạy cho hiểu rõ Quán Âm tận tường

Quán là thông hiểu cái ta
Âm là giải toả giận hờn tham mê
Thoát ra nguyên lý Ta Bà
Về đây tận hưởng cảnh Trời Tây Phương

Kính bái
Con ;Lê Thành Lợi